

Moederdag: kleuren of strafwerk

We schrijven moederdag 2007. Tweeduizendzeven! Robbert zit op het speciaal onderwijs. Dat de school heel speciaal is, bewees zijn leerkracht (niet voor het eerst) rond moederdag. Toen Robbert vrijdagmiddag uit het busje stapte, liep hij met een beteuterd gezicht zijn huis binnen. Hij gooide zijn rugzak nonchalant in de hoek.

“*Wat is er?*” vroeg zijn moeder.

“*Ik heb iets stoms moeten maken voor moederdag, maar je krijgt het nog niet te zien, zondag pas!*”

“*Ach, als jij het gemaakt hebt, vind ik het altijd leuk,*” lachte zijn moeder.

De tas verdween naar boven.

Zondagochtend rook het huis naar geurende broodjes. Met zijn blik naar beneden gericht duwde Robbert een gekleurd dubbelgevouwen papier naar voren.

“*Voor jou, mama; moet je eens lezen hoe stom!*”

Zijn moeder pakte het aan, bekeek de gekleurde tekening en las het voorgedrukte versje. Na een inleiding is de kern van de tekst:

***De hele dag is het Moederdag en gaan we u verwennen
Dat doet u ons het hele jaar met eten en breiwerk op de pennen***

***Met bakken, naaien en zuigen, schrobben, poetsen, ramen zemen
En nooit zult u voor uzelf er eens een vrije dag van nemen...***

Ze schoot in de lach en keek Robbert aan. Robbert geneerde zich zichtbaar.

“*Ik wilde echt niet,*” zei hij, “*maar het moest.*”

“*Hoezo moest het?*” vroeg moeder.

“*Nou ik zei dat jij niet breit en dat we een werkster hebben die hier poetst en dat jij echt wel voor jezelf een vrije dag neemt en dat ik dit dus echt niet voor jou wilde maken.*”

“*En toen?*”

“*Toen zei de juf: Je kunt nu kiezen óf kleuren óf strafwerk maken. Toen heb ik het toch maar gedaan... sorry!*”

Dit verhaal bracht herinneringen terug van twintig jaar geleden. Ik was de eerste schooldag in een kleuterklas. De juf vroeg alle kinderen hoeveel opa's en oma's ze nog hadden. De ouders moesten de data van hun verjaardagen en die van de grootouders doorgeven. De tekeningen bij de voorgedrukte versjes moesten door de kinderen worden gekleurd en werden op volgorde in de la van de juf gelegd. Aan het begin van de week keek de juf naar het stapeltje en reikte ze uit aan de kinderen, zodat ze op de juiste dag met een prachtig cadeautje naar huis konden, zónder dat het nog tijd nam van het jaarprogramma. Als dat geen voorlopers waren van de effectieve school...

Maar kinderen tegenspreken die hun eigen moeder kennen en haar op gepaste wijze willen bedanken: Da's wel heel speciaal!

Marcel van Herpen
Projectleider Expertisecentrum E.G.O. Nederland